

MINISTERUL FINANTELOR

Agencia Națională de Administrare Fiscală

INFORMARE

Unele convenții de evitare a dublei impuneri încheiate de România (denumite, în continuare, „CEDI”) prevăd o cotă „zero” sau scutire de impunere pentru anumite categorii de venituri, atât timp cât celălalt stat partener are în legea sa internă în vigoare o prevedere cu aplicabilitate generală de neimpozitare a acelor venituri obținute de nerezidenți. Pentru aplicarea corectă a prevederilor din aceste CEDI, Ministerul Finanțelor a solicitat informații în legătură cu menținerea cotei „zero” în legislația internă a statelor cu care România are încheiate CEDI. În urma informațiilor primite pentru anul 2026, aducem la cunoștință următoarele:

CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ

Legea nr. 60 din 13 iulie 1994 pentru ratificarea Convenției dintre România și Confederația Elvețiană privind evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe avere și a Protocolului anexat, semnate la București la 25 octombrie 1993, cu modificările și completările ulterioare

„PROTOCOL

.....

4. ad. Articolul 12 paragraful 2

Atât timp cât Confederația Elvețiană nu a introdus în legislația sa internă impozitarea la sursă a redevențelor plătite nerezidenților, dispozițiile paragrafului 2 al art. 12 nu se aplică și redevențele se impozitează numai în țara de rezidență a beneficiarului efectiv.”

Autoritățile fiscale competente din Elveția au informat că nu au introdus în legislația lor internă impozitarea la sursă a redevențelor plătite nerezidenților pentru anul 2026.

Prin urmare ca și în anii precedenți, redevențele vor fi impozabile numai în statul în care beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident.

GERMANIA

Legea nr. 29 din 16 ianuarie 2002 privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Federală Germania pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Berlin la 4 iulie 2001:

„ART. 11 Dobânzi

.....

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% din suma brută a dobânzilor.

.....

4. Independent de prevederile paragrafului 2, dacă și atât timp cât Republica Federală Germania, în conformitate cu legislația sa internă, nu va percepe impozit prin reținere la sursă asupra dobânzilor plătite unui rezident din România, cota menționată la paragraful 2 va fi redusă la 0%.”

Germania a confirmat că prevederile referitoare la modul de impozitare a dobânzilor din legea internă nu a fost modificat.

Conform prevederilor de la art. 11, pct. 2 din CEDI, cota de impunere pentru veniturile din dobânzi este de 3%.

Pentru aplicarea cotei zero prevăzute la art. 11, pct. 4 din CEDI se vor avea în vedere atât prevederile legii interne din Germania referitoare la tratamentul fiscal al dobânzilor, cât și prevederile de la punctul 2 din Protocolul la CEDI.

„PROTOCOL

la Convenția dintre România și Republica Federală Germania pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Berlin la 4 iulie 2001

Referitor la art. 10 și 11:

Independent de prevederile art. 10 și 11 din convenție, dividendele și dobânzile pot fi impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluia stat:

a) dacă acestea sunt obținute din drepturi sau creanțe purtătoare de o clauză de participare la profituri, inclusiv veniturile obținute de un partener pasiv (“stiller Gesellschafter”) din această participare sau dintr-un împrumut cu o rată a dobânzii, legată de profiturile debitorului (“partiarisches Darlehen”) sau din obligațiuni cu participări la profituri (“Gewinnobligationen”) în sensul legii fiscale a Republicii Federale Germania; și

b) cu condiția ca acestea să fie deductibile la determinarea profiturilor debitorului unui astfel de venit.”

Din cauza dificultăților de interpretare a prevederilor din legea internă germană în ceea ce privește tratamentul fiscal al dobânzilor, pentru aplicarea aceluiași tratament fiscal pe bază de reciprocitate în România, se menține modalitatea de aplicare a acestor prevederi din CEDI, după cum urmează:

Societatea germană beneficiar efectiv al veniturilor trebuie să dea o declarație pe proprie răspundere în sensul că, într-o situație identică, în cazul în care un rezident

român ar obține o astfel de dobândă din Germania, în baza unui contract identic, cota de impunere aplicabilă în Germania ar fi 0% pentru toată perioada aflată în discuție.

HONG KONG

Legea nr. 204 din 7 noiembrie 2016 privind ratificarea Acordului dintre România și Regiunea Administrativă Specială Hong Kong a Republicii Populare Chineze pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnat la București la 18 noiembrie 2015

„ART. 11 - Dobânzi

.....

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dacă și atât timp cât Regiunea Administrativă Specială Hong Kong nu percepe un impozit cu reținere la sursă asupra dobânzilor în baza legislației sale interne, procentul prevăzut la paragraful 2 se reduce la zero. Autoritatea competentă a Regiunii Administrative Speciale Hong Kong va informa autoritatea competentă a României cu privire la orice modificări aduse legislației interne a Regiunii Administrative Speciale Hong Kong referitoare la introducerea unui impozit cu reținere la sursă asupra dobânzilor. ”

Autoritățile fiscale competente din Hong Kong au informat că nu există schimbări în legislația internă în legătură cu reținerea unor impozite la sursă care ar afecta aplicarea paragrafului 3 al articolului 11 din Acordul dintre România și Regiunea Administrativă Specială Hong Kong a Republicii Populare Chineze pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit.

OLANDA

Legea nr. 85 din 25 mai 1999 privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Olandei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a protocolului anexat, semnate la Haga la 5 martie 1998

„PROTOCOL

.....

IX. La art. 11

Independent de prevederile paragrafului 2 al art. 11, dacă și atâta timp cât Olanda, conform legislației interne, nu percepe impozite prin reținere la sursă asupra **dobânzilor** plătite unui rezident al celuilalt stat contractant, cota de impozit stabilită în paragraful 2 al art. 11 va fi redusă la **zero**.

X. La art. 12

Independent de prevederile paragrafului 2 al art. 12, dacă și atâta timp cât Olanda, conform legislației interne, nu percepe impozit prin reținere la sursă asupra **redevențelor** plătite unui rezident al celuilalt stat contractant, cota de impozit stabilită în paragraful 2 al art. 12 va fi redusă la **zero**. ”

Autoritățile fiscale competente din Olanda au confirmat că nu au introdus prevederi în legislația lor internă care ar afecta aplicarea prevederilor de la punctele IX și X din Protocol, în sensul că rezidenții români care obțin venituri de natura dobânzilor și redevențelor din Regatul Țărilor de Jos ar fi subiect al impunerii la sursă în 2026 conform prevederilor din legislația națională.

„Totuși pentru o informare completă, notăm că Olanda a introdus în legislația internă reținerea la sursă a impozitelor pentru plățile de dobânzi și redevențe (Legea pentru impozitarea prin reținere la sursă 2021). Legea se aplică începând cu 1 ianuarie 2021, și impozitarea la sursă pentru aceste tipuri de plăți se va aplica condiționat în circumstanțe specifice și anume:

- când dobânda sau redevența este plătită unui beneficiar efectiv dintr-o jurisdicție cu o fiscalitate redusă. Pentru că România nu se află pe lista jurisdicțiilor cu o fiscalitate redusă, rezidenții români care obțin venituri de natura dobânzilor sau redevențelor din Olanda, în principiu, nu vor fi subiect al acestei impozitări la sursă.
- într-o situație de abuz fiscal. Numai **într-o situație specială de abuz** un rezident român va fi supus impozitului prin reținere la sursă în cazul unor plăți reprezentând dobânzi sau redevențe, chiar dacă sunt respectate din punct de vedere formal condițiile prevăzute de legea privind impozitele prin reținere la sursă asupra plăților reprezentând dobânzi și redevențe, dar s-a urmărit obținerea unui avantaj prin crearea artificială a condițiilor pentru obținerea acestuia. Această situație poate să apară în cazul în care un rezident român este o companie conductă care nu are o justificare economică și are o natură pur formală și este parte a unei structuri din care mai face parte o societate sau un grup de societăți situate într-o jurisdicție cu o fiscalitate redusă.”

În consecință, cu excepția unei situații de abuz fiscal, dobânda sau redevența plătită de un rezident al Olandei unui beneficiar efectiv din România nu va intra sub incidența unei impozitări la sursă și astfel nu se vor percepe impozite la sursă asupra acestor plăți.